

[Niels Helveg Petersen.]

erstatte tabeltrækkene med procenttræk; det er en administrativ forenkling og føles således. Vi har ingen betænkeligheder ved denne ordning, heller ikke ved bemyndigelsen til ministeren om at holde visse indkomstgrupper uden for kildeskatteberegningen i overgangsperioden. Målet må være, at samtlige indkomsttyper inddrages under kildeskatteordningen, men jeg forstår vel, at der kan være et behov for i en overgangsperiode at kunne disponere således, som lovforslaget giver mulighed for.

Ændringen vedrørende standardfradraget er vigtig. Principielt er standardiserede fradrag et brud på skatteevneprincippet; de giver fradrag, hvad enten man har udgift eller ikke, og det er ikke en form for fradrag, som er særlig velmotiveret ud fra mere principielle skattebetragtninger. Det særlige standardfradrag, som nu foreslås afskaffet, ville efter min opfattelse ikke kunne komme til at virke rimeligt hverken i forholdet mellem lønmodtagerne indbyrdes eller i forholdet mellem lønmodtagere og selvstændige. I begge tilfælde vil et standardfradrag kunne betyde brud på skatteevneprincippet, fordi det giver et fradrag, uanset om der i realiteten er noget at give fradrag for.

Endelig vil et standardfradrag af denne størrelse, givet til så mange, som der er tale om, væsentligt formindske skattegrundlaget og derved — alt andet lige — give højere skatteprocenter. Herved bryder man med et af de formål, man netop skulle nå med skattereformen: at komme ned på mindre udskrivningsprocenter og dermed på mindre beskatning af merindkomst.

Endelig er det vel ikke helt urimeligt at anføre over for standardfradraget, at det jo ville give forholdsvis større fordele til højere indkomster end til lavere indkomster, hvilket jo heller ikke kan være særlig rimeligt.

Finansministeren bebuder i sin fremsættelse, at den kommunale fradragsregel skal genindføres. Det radikale venstre stemte i sin tid imod ophævelsen af fradragsreglen for kommuneskat med den begrundelse, at det var urimeligt at afskaffe reglen på et tidspunkt, hvor byrdefordelingen og hele refusionssystemet ikke var blevet reformeret. Fradraget for kom-

munale skatter burde have været bevaret, indtil dette skete, men når det var sket og en bedre udligning skabt igennem refusionssystemet, var det radikale venstres opfattelse, at så burde man undlade at have en kommunal fradragsregel, fordi denne såvel som et standardfradrag vil medføre højere procentsatser og dermed højere beskatning af merindkomst.

Jeg skal indrømme finansministeren, at hele dette spørgsmål er blevet meget grundigt forkludret. Ved at afskaffe den kommunale fradragsregel i utide skabte man yderligere vanskeligheder for skatteydere i dårligt stillede kommuner og relative fordele for skatteydere i velstillede kommuner. Jeg tror, spørgsmålet ved det, man gjorde dengang, er blevet vanskeligere at løse rationelt. Den kommunale fradragsregel virker jo som et plaster på såret for borgere i kommuner med høje skatteprocenter, det giver et nedslag i statsskatten, altså i realiteten en slags statstilskud til borgere i dårligt stillede kommuner. Så er spørgsmålet, om man — og efter min mening er det principielt mere rigtigt — skal give dette statstilskud over en anden statslig udligningsordning; vi skal ikke afvise, at der kan være et behov for en drøftelse af dette problem med den kommunale fradragsregel, også fordi ejendomsskatterne som bekendt fortsat er fradragsberettigede og der derved opstår særlige problemer vedrørende den kommunale indkomstbeskatning og den kommunale grundbeskatning. Jeg mener, der er behov for en drøftelse af disse spørgsmål, men jeg vil gerne her ved første behandling fastslå, at sigtet for det radikale venstre i forhold til den kommunale fradragsregel har været, at man skulle nå til de lavest mulige sattesatser, og at derfor det principielt rigtige må være at nå frem til en afskaffelse af den kommunale fradragsregel.

I betragtning af den meget nære sammenhæng, der er imellem fradragsreglen og hele byrdefordelingsspørgsmålet, mener jeg, det kan have interesse at få oplyst, hvilke konklusioner regeringen drager af den betænkning, som et embedsmandsudvalg nylig har afgivet om dette spørgsmål. Betænkningen rummer grundige analyser, men ikke konklusioner. Jeg mener nu, der skulle være et grundlag for, at folketinget